

Tre spaniels fra ca. 1915. Fra venstre clumber, irsk vannspaniel og sussex spaniel. Disse tre rasene har beholdt typen den dag i dag.

SPANIELENS HISTORIE – FRA 1900 TIL 1940

STORBRITANNIA

Rundt 1900 har alle de britiske spanielrasene fått sine rasebeskrivelser (standarder) fastsatt og egne stambøker. Selv om det er nå den virkelig renavlen av rasene starter, er det fremdeles store variasjoner i både utseende og bruksegenskaper innen en og samme rase. Ikke så rart, når man ser på hvordan man avlet på denne tiden.

Et eksempel: En sussex spaniel med navn Bebb født 1866 blir stamfar til hele tre spanielraser; sussex spaniel, field spaniel og cocker spaniel. Bebb selv sies å være en kryssning mellom engelsk vannspaniel og cocker spaniel. De minste cockerne ble parret med de litt større springere, basset hound ble avlet inn i field spanielen og det sies at både setter og pointer ble krysset inn for å få noen av spanielrasene mere opp på beina. Trolig har det vært andre innkryssninger som ikke har blitt registrert. ID-merking og DNA-prøver er ukjente ord.

Å oppdrette gode hunder er både prestisjefyllt og Big business i Storbritannia. På denne tiden har de store kennelene svært mange hunder, kanskje opp i 50 avlsdyr, og ofte flere raser. De har mange ansatte og eksport av hunder fra Storbritannia er faktisk en egen post i det britiske nasjonalbudsjettet. Oppdretterne prøver å avle bedre og bedre

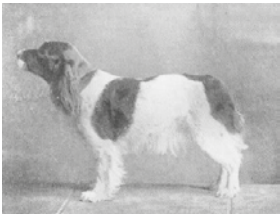
hunder, og forsøker flere løsninger for å nå målene sine. Innavl er den raskeste måten å få en rase mer ensartet på og blir mye brukt. Innkryssning av andre raser er en måte å få nye eller manglende egenskaper inn i rasen.

Cocker spaniel

I 1905 får England sin første jaktchampion, det er en lever/hvit cocker Rivington Ruth født 1903. Hun er registrert som cocker spaniel, men begge hennes foreldre er registrert som springere og begge foreldrene har både cockere og springere bak seg. En god illustrasjon på hvor glidende raseskillene er.

Rundt 1900 er mange av cockerne fremdeles lange og lavstilt. En av de som løfter frem cockeren er Herbert Summers Lloyd, ofte kalt Trollmannen fra Ware. Han er den oppdretter som noen gang har vunnet flest Best in Show på den store utstillingen Crufts. Hele seks ganger står hunder av hans oppdrett øverst på pallen, og valper fra hans oppdrett eksporteres til flere land, bl.a. Norge. Hans suksess i utstillingsringen er medvirkende til at cockeren blir en populær rase i mange land.

CH Luckystar of Ware, barnebarn til Invader of Ware, skriver historie ved å bli BIS på Crufts i både 1930 og 1931. I tillegg ble han BIS på 37 andre utstillinger i England og han vant 32 CC (cert). Den svart/hvit/tan tispes Exquisite Model of Ware ble Best in Show på Crufts både i 1938 og i 1939 og er den mestvinnende tispes i Storbritannia før andre

Cockeren Rivington Ruth (1903) blir den første jaktchampionen i England.

Blue roan cocker SH CH Invader of Ware (1922) ligger bak mange av storvinnerne.

Blue roan cocker SH CH Luckystar of Ware (1928) blir BIS på Crufts to ganger.

Den svarte cocker hannen SH CH Dominorum Darcy (1924) blir mye brukt i avl.

Et barnebarn til D'Arcy, svarte Bazil Otto (1929), blir en enda større avlsmatador.

Den svart/hvit/tan cocker tispes Exquisite Model of Ware (1935) blir BIS på Crufts to år på rad.

verdenskrig. Hun har Invader of Ware minst fem ganger tett bak i stamtavlen.

De svarte og flerfargede cockerne har bedre kvalitet enn de røde. Mange av de røde er klumpete med grove hoder og rynker i pannen. I 1928 danner man klubben The Red and Golden Cocker Club i håp om å forbedre kvaliteten også på de røde cockerne. Det var importer fra USA som hjalp til med å forbedre de røde linjene. Fra og med 1933 er cocker delt opp i ensfarget og flerfarget på utstilling.

I 1914 registrerer den engelske kennelklubben 400 cockere, i 1939 har antall registrerte cockere steget til 5.372 og i 1947 blir hele 27.000 cockere registrert; noe som er det største registreringstall registrert av en og samme rase noen gang i Storbritannia.

Engelsk springer spaniel

Springeren som rase øker i popularitet og fortsatt er det åpne stambøker der man krysser inn bl.a. cockere. Rivington Sam (1911) er den første springer med jaktchampionat i England. Hans mor Rivington Ribbon (står som Riband i enkelte databaser) er registrert som cocker, det samme er hans mormor Rivington Ruth.

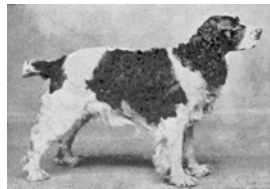
Rasen er ikke tydelig splittet i show og field linjer ennå og i årene 1919 til 1921 blir det født tre springer hanner, som alle blir champions både på utstilling og på jaktprøve. Dette er rasens tre første og eneste dobbeltchampions i landet. Alt nå begynner oppdretterne å fokusere på anten jaktegenskaper eller eksteriør og det krysses sjelden mellom de to linjene. Selv om begge linjer registreres som engelsk springer spaniel, utvikler de seg i praksis som to adskilte raser. Hunder som har sine kvalifiserende resultater kun fra utstilling blir SH CH (show champion), hunder som har kun sine kvalifiserende resultater fra jaktprøver blir FT CH (field trial champion), mens hunder som har sine kvalifiserende resultater fra utstilling og som i tillegg er jaktpremiert eller premiert på en anleggsprøve blir CH (full champion).

I 1921 blir The English Springer Spaniel Club stiftet og klubben skal jobbe med både utstillinger og jakt. Selv om rasebeskrivelser sier at alle kjente land spaniel farger er godkjent, men lever/hvit og svart/hvit, med og uten tan er å foretrekke, foretrekker mange lever/hvite hunder. Dette stammer trolig fra forrige århundre der man skriver at springerne, når de var renraset, oftest var lever/hvit i fargen.

Mange gode springere eksporteres til utlandet og i perioden 1921-1928 ble hele fem av hundene som vant CC på Crufts eksportert

Rivington Sam to ganger bak i stamtavla, men hun er av en helt annen type enn han.

amerikanske springere. Han blir også champion i USA.

Den svart/hvite springertispa FT CH Banchor Bright (1923) vinner flere jaktprøver og blir jaktchampion. Hun har

Rivington Sam (1911) er den første springeren med jaktchampionat i England.

Of Ware kennelen har også springere. Dette er den lever vite hannen CH Jambok of Ware (1922)

SH CH Benefactor brun/hvit hann (1928) har mange avkom. Han representerer en edlere og mer langbeint springer.

Springer hannen lever/hvite SH CH Higham Tom Tit (1934) blir en viktig avlshann.

til utlandet. Rasen får også fotfeste i USA og snart begynner de å favorisere springere med et utseende som skiller seg litt fra England, bl.a. i hode, farge, haleføring og form. En har hundene som setter spor etter seg i avlen er hannen int engelsk og amerikansk champion Rufton Recorder som importeres fra England godt voksen. Mange kenneler vokser frem rundt 1920-1930, en av dem er den velkjente Salilyn kennelen.

Field spaniel

Rasens stamfar regnes å være sussex spanielen Bebb. Spaniels ble på denne tiden registrert etter størrelse og farge, så brune Bebb ble registrert som sussex spaniel. Man kunne få både cocker, sussex og field spaniel i ett og samme kull. Fielden var størst av dem og som regel svart. Den var høyere på beina enn cockeren og ble regnet som en bedre jakthund.

Dessverre ble lavstilt individer av ra-

I 1909 blir field spanielen CH Clareholm Dora beste champions på Crufts. På denne tiden er beste champion tilsvarende dagens BIS. Dora har ukjent stamtavle, men hun bærer preg av å ha basset hound bak i sin stamtavle, både med tanke på farge og form.

sen høyest premiert på utstillinger og som dermed kom inn i stambøkene. Dette førte til at man fikk mer og mer lavstilt hunder, noe som gikk ut over jaktegenskapene og rasens popularitet. For å skape større interesse for rasen ble flere field spaniels parret med basset hunder slik at man fikk mange nye farger og fargekombinasjoner i tillegg til korte bein og lange kropp. I starten, fra 1905 til 1914, kåret Crufts Beste champion på den årlige utstillingen. Field spanielen Clareholm Dora vinner beste champion i 1909 som den første spanielen.

Noen få svarte hunder overlevde, disse var kortere i kroppen og hadde det vakre field spaniel-hodet.

På slutten av 1. verdenskrig var det kun noen få eksemplarer av rasen igjen. De gjenværende hundene ble krysset med både cocker og engelsk springer. Dette gav positive resultater. The Field Spaniel Society ble grunnlagt i 1923 og hadde som mål å arrangere jaktprøver. Rasen ble en populær jakthund som var mer sjelden å se i utstillingsringen. Innkryssingen av springer førte til at mange av hundene nå var leverbrune eller flerfarget, og lever er den mest vanlige fargen den dag i dag. Rundt 1930

Den svarte field hannen Ch Wribbenhall Wetbob (1932).

Ch Wribberhall Whitewash (1931) er en svart og hvit flekket tisper som hadde en svart/hvit/tan springer som far.

var det nesten to tredjedeler springerblod i field spaniel. Som en kuriositet så ble den svarte/tan tisper Matford Type (1930) etter en springer hann, noen ganger ble vist som field og noen ganger som en springer - og hun vant i begge rasene!

Rasen mistet på nytt sin popularitet da den ble utkonkurrert av den lettere, raskere og mer lett dresserte springeren. Det var nå så få fielder igjen at man på nytt måtte krysse inn flere springere. Sussex ble trolig også krysset inn. I et kull etter en lever/hvit springer hann, Ch Little Brand, ble det født to svarte hunder; CH Wribbenhall Waiter og CH Wribbenhall Waitress. Kennel Wribbenhall var ryggraden til rasen i mellomkrigsårene og kennelen avlet en rekke champions som hadde både utstillings- og jaktmeritter. De mest kjente

Clumberen CH Sir Peter (1934)

Welsh springer spaniels malt av Maud Earl rundt 1906. Disse hundene er ganske typelike med dagens welsh.

Clumberne gjorde det godt på jaktprøver like etter århundreskiftet. Her er Beechrove Annette og og Beechgrove Bee sammen med eier F. Winton Smith, Harrington som var head keeper ved Clumber Park og trener J. Alexander.

hundene er hannen Ch Wribbenhall Wetbob og tisper Ch Wribbenhall Whitewash.

Clumber spaniel

I starten var clumberen adelens hund. Clumber Park, som rasen har fått navnet sitt fra var en gammel klostereiendom. Den første hertugen av Newcastle fikk lov å gjerde inn 1.200 ha av Sherwood Forest til en hjortepark og han hadde clumbere som han brukte på jakt og til utstilling. Spanielklubbens første jaktprøve i 1900 ble vunnet av en clumber, Breechgrove Bee tilhørende Winton Smith. Han hadde mange ulike raser, og det sies at han avlet mer på type fremfor tett innavl. I 1904 etablerte 40 clumber-entusiaster den første Clumber Spaniel Club i England. Virkningene av første verdenskrig og den store depresjonen førte til at det store herskaps- huset i Clumber Park ble revet og godset ble forlatt som mange andre gods på denne tiden. Under den første verdenskrig stoppet avlen helt opp og antall fødte clumbere falt til et rekordlavt nivå. Rasen overlevde på grunn av den økte interessen for hundeutstillinger og renrasede hunder. Rasen endrer seg lite typemessig i disse årene.

Welsh springer spaniel

The welsh springer spaniel club ble stiftet 1902, men første verdenskrig gav store problemer for rasen i Storbritannia. Da krigen var over, var det ingen hunder igjen med registrerte stamtavler. Oppdrett av rasen startet på nytt med de gjenværende, uregistrerte hundene, og det er disse hundene som danner grunnlaget for dagens welsh. Welsh Springer Spaniel Club (UK) ble dannet i 1923 og registreringstallene økte sakte frem mot 1940. Dessverre ble alle arkivene til raseklubben ødelagt i et luftangrep under andre verdenskrig, og dermed gikk mye av historien tapt.

Irsk vannspaniel

Miss Florence M. Barrington, kennel Annagh, viet hele sitt liv til rasen. Hun deltok både på jaktprøver og stilte ut rundt 1930. Alle vannspaniels fra Storbritannia i dag bærer Annagh-blod i sine årer. Mrs Gwen Barrington, kennel Brittass, var verdensberømt for sine schäferhunder, men ble også et viktig navn i vannspanielens historie. Hennes oppdrett startet på 1920-tallet, og er kanskje den kennelen som holdt på lengst med rasen helt frem til 1970-tallet. Rasen har endret seg lite i type.

Før 1950 kunne irsk vannspaniel delta på jaktprøver for både spaniel- og retriever. Den eneste vannspanielen som har blitt britisk jaktchampion er FT.Ch. Ratie of Helperby. Han startet på spanielp prøve og fikk sin tittel i 1936. I tillegg har det vært noen få jaktchampions i Irland der rasen starter på prøver for retrievere.

Sussex Spaniel

Rasen ble holdt som jakthunder på noen store gods, men utbredelesen var ganske liten og det er vanskelig å finne mye informasjon om hundene fra denne tiden.

FT CH Qui Hi of Helperby er den første irske vannspanielen som ble jaktchampion under de reviderte jaktprøvere reglene

CH Obo II, stamfaren til amerikaneren, ble født i Canada i 1882

CH Midkiff Miracle Man (1921) var en annen sønn av Robinhurst Foreglow

Ted Obo, født 1894, preget også sterkt amerikane-rens utvikling. Han hadde engelske Obo minst fire ganger bak i sin stamtavle, og det ganske så tett bak.

My Own Bruce (1935) er sønn til Red Bruce. Han skrev historie da han ble BIS to år etter hverandre i 1940 og 1941 på Westminster som er Amerikas største hundeutstilling.

Red Brucie (1921) er en av sønnene til Robinhurst Foreglow. Han ble en avlsmatador og er far til 38 champions.

Idahurst Belle II blir Best in show tre år på rad, 1930-31-32, på ASC årlige utstilling. Hun var en vakker hund som er med på å øke cockerens popularitet.

I 1938 vinner Blackszyone's Reflector Best in Show på utstillingen til ASC. Han blir omtalt som en hund med lange bein bygget for fart og en utmerket jakt-type.

USA

Amerikansk cocker spaniel utvikler seg som en egen rase.

I 1878 ble den første cockeren registrert av den amerikanske kennelklubben og allerede tre år senere hadde cockeren fått sin egen raseklubb i Amerika som er den første raseklubben i landet og muligens også som den første i verden.

CH Obo II ble født i Canada i 1882 og regnes som amerikanerens stamfar. Han er en sønn av Obo, cockerens stamfar. Mor til Obo II ble importert dreptig fra England og valpene ble født i Canada. En av valpene, Obo II ble solgt til USA. Obo II var en liten, svart hund med krøllete pels, spesielt på skuldre og bakpart og han hadde for den tiden å være mye beheng. Skulderhøyden hans er oppgitt til å være bare 25 cm og han var lang i kroppen. Obo II ble på den tid han levde regnet som en meget god cocker og han ble mye brukt i avl.

I 1908 utarbeidet klubben rasestandarder for bedre å definere hva som gjorde en cocker til en cocker, og ikke en field eller springer spaniel. I 1917 ble Robinhurst Foreglow født,

hunden som forandret den amerikanske cockeren til en mere moderne hund med kortere rygg og lengre bein. De fleste av dagens amerikanere har en av Foreglow's fire sønner bak i stamtavlen.

Akkurat som i Storbritannia ble cockeren veldig populær i USA på 20- og 30-tallet, men allerede på 30-tallet hadde cockeren forandret seg så mye i USA at man kunne snakke om en helt ny rase. I 1935 ble det stiftet en ny klubb, The English Cocker Spaniel Club of America, for å ivareta den engelske cockeren som nå mer og mer ble utkonkurrert av den amerikanske typen. Tall registrerte cockere vokste og vokste.

I 1938 ble My Own Brucie kåret som beste amerikanske oppdrettede hund i gruppen Sporting av The American Kennel Club. I 1939 vant han sin første gruppe i Westminster og han vant BIS på Morris and Essex Kennel Club. I BIS-finalen på Westminster i 1940 møtte Brucie flere storvinnere, bl.a. en kort-håret terrier som hadde blitt kåret til BIS på

51 utstillinger. My Own Brucie vant. Det at cockeren gikk til topps på flere store utstillinger var med på å gjøre cockeren populær. Amerikanske hundeelskere ble betatt av den hjemmeavlede cockeren på grunn av rasens gode utseende, intelligens, glade gemytt og nysgjerrige natur. Cockeren ble kort og godt Amerikas hund. I 1936 var cockeren den rasen med flest registreringer i den amerikanske kennelklubben og den holdt den plassen 17 år på rad.

NORGE

Her i Norge skjer utviklingen i samfunnet nesten fort som i resten av verden både når det gjelder industrialisering, teknologi og hundeavl. Jakt med hund begynner å bli populært. I starten er det mest harejakt, men når ulven blir bort imot utryddet på midten av 1800-tallet blomstret elgstammen og elgjakt med hund blir vanlig. Fuglejakt med hund er ikke like vanlig og de hundene som brukes er for det meste stående fuglehunder.

Importen Glan Rhyd (1929) er etter CH Churchdene Invader.

I 1935 importerer Borge den høyt premierte blue roan hannen Deebank Decorum (1931). Denne har Invader of Ware bak i stamtavlen. Han blir den første norske championen.

Moderlivsimporten Montebellos Topaze etter Whoopie of Ware.

I 1895 tar Christiania Jægerklubb initiativet til å lage en stambok for utstillings- og jaktpremierte norske hunder. Det er ingen spaniels med i denne første utgaven. Arbeidet med stamboken fører til stiftelsen av Norsk Kennel Klub i 1898. Allerede samme år arrangerer NKK sin første utstilling og det deltar 261 hunder. En av dem er en spaniel, en irsk vannspaniel, eller water spaniel, som den omtales som. Dette må være den første spanielen som stilles ut i Norge. I 1904 blir cockeren Mary's Lady, en import fra Belgia, stilt ut og i 1907 en sussex spaniel, Belle.

I 1909 skriver NKK at det for første gang i Norden blir utstilt en liten samling av welsh springer i Norge. Hundene tiltrakk seg mye oppmerksomhet, fordi dette var eksemplarer av en lettere brukshundtype enn den tunge, lavbeinte field spanielen. De er større og kraftigere enn den lille cockeren, men ikke så store og klumpete som clumberen. Hundene er de britiske importene Dapper Dash, Dapper Gipsy og Unkas ut, og en cocker. Om cockeren skrives det at det er makeløst hva en cocker kan prestere i forhold til dens størrelse, og den er jo en meget vakker spanieltype. De første spanielene er importer, først i 1911 blir det første cocker kullet født i Norge.

Norge har ingen stor overklasse som bl.a. England; de fleste nordmenn er arbeidere og bønder. På 1900 tallet er ferie et nytt ord i Norge. Først på starten av 1900-tallet innføres en uke med betalt ferie. Ferie og bedre kommunikasjon gjør at det er mer aktuelt å ha hund som hobby.

Vi får bedre veier, busser og tog og stadig flere får råd å kjøpe bil. Utstillingssystemet utvikler seg og i 1912 innfører man vinnerklasse på utstillingene. I NKK's stambok fra 1915 finner man en cocker som virker til å være norskoppdrettet med kennelnavnet Millside. Under første verdenskrig 1914-1918 er Norge nøytralt og man merker ikke så veldig mye til krigen slik i hverdagen her hjemme. I årene som følges stilles det ut en importert field spaniel, noen cockere, to springere importert fra Sverige og nok en water spaniel.

De få cockereierene er svært så ivrige til å reklame for rasen sin. I NKK's medlemsblad vol 17 fra 1916 står det en stor artikkel om nedarvin-gen av farger på cocker spaniels. Artikkelen går over mange sider og har mange illustrasjoner.

I 1933 begynner ting virkelig å skje på cockerfronten. John Borge, kjent for sine irske settere med kennelnavn Montebello, fatter stor interesse for cockeren og importerer den mørkt blue roan hannen Glan Rhyd. Han er høyt premiert i Storbritannia og blir kåret til stamhund, som var den gangs anbefaling fra NKK om å benytte hunden i avl. Parringsavgiften settes til kr. 100 der kr 50 går til eier og kr 50 til klubben. Andelen til klubben reduseres senere til kr. 25. Glan Rhyd vises frem på NKK's høstmøte. Borge importer flere hunder fra England, bl.a. en drektig tisper drektig med Whoopie of Ware og to røde cockere. Den røde hannen Marchars Rab blir også tilbudt for avl. Parringsavgiften er kr. 75. Rab har flere 1. premier fra England, bl.a. reserve fra Crufts 1931.

Cockereierne organiserer seg og har sitt første møte 14 mars 1935. På dette møtet bestemmer de å holde klubbens første konstituerende generalforsamling den 2 mai. De sender brev til alle de visste hadde eller var interessert i cocker og de satte annonse inn i Aftenposten den 1 mai. 21 møtte og grosserer John Borge, pådriver av klubben, ble klubbens første formann. Klubben var først og fremst en klubb for spaniels som selskapshunder, men raseentusiastene var ikke i tvil om at det i nesten hvert individ slumret en liten jakthund. Ved stiftelsen av klubben har pådriverne så stor kjennskap til de andre spanielrasene at de kaller klubben for Norsk Spaniel Klub, ikke cockerklubben som først tenkt.

På NKK-utstillingen i 1935 stilles hele ti cockere ut, bl.a. Glan Rhyd som er far til flere av de andre cockerne og tispera Montebellos Topaze. De vinner henholdsvis beste hann og beste tisper.

11 desember 1935 kalles det inn til ekstraordinær generalforsamling der klubbens lover og standarden for cocker spaniel blir enstemmig vedtatt. Det drives nå en intens lobby for å få flest mulig cocker-eiere til å stille ut hundene sine for å øke cockerens popularitet og for å skaffe en solid og bred stamme av rasetypiske hunder. Den årlige unghundfremvisningen der tidligere ikke utstilte hunder over 1 år og unghunder mellom 6 måneder og 1 år kan stilles ut, blir en svært viktig utstilling for å få oversikt over kvaliteten på de hundene man har.

Formannen skriver at de første oppgavene klubben må løse er:

Cockeren må deles i to klasser på utstilling –

en for flerfargede og en for ensfargede, da det hersker store typeforskjeller mellom disse.

Fremheve cockerens betydning som jakthund, spesielt innen andejakt og fuglejakt hvor den anses å være enestående. Samt snarest mulig å få satt opp regler for jaktprøve – tilpasset norske forhold.

1. januar 1936 har klubben 40 medlemmer og er godkjent som samarbeidende klubb av NKK som spesialklubb for alle spanielrasene. Klubben er plassert i gruppe A, som den gang var gruppen for jakthunder. Klubben får sitt første avlsråd. To importer kåres som stamhund; Deebanks Decorum (1931) som er doblet på Invader of Ware og Victor of Ware som er barnebarn av Churchdene Invader. Begge ser ut til å ha vært mørkt blue roan. Andre som kåres er importen Cobnar Spark (1935) som er etter Lucky Star of Ware, Montebello's Magnate, Montebello's Roy. Alle tre er blue roan. I tillegg blir den svarte importen Oxshott Bernarde kåret. Han er en av de første cockerne på senere så velkjente kennel Petersborg. Det importeres flere cockere, bl.a. to fra Amerika.

I 1936 har NKK en stor artikkel om cocker spaniel i medlemsbladet sitt. Rasen beskrives som å ha muligheten for å gjøre seg populær, selv om enkelte i sin uvidenhhet tar den for en krysning mellom setter og dachs og andre ikke klarer å venne seg til størrelsen og mener den nærmest ser ut som en setter som ved et uhell har fått beina kuttet av i en slåmaskin. Det

NORSK KENNEL KLUB

Året 1900 kom første nummer at Norsk Kennel Klub's tidsskrift ut. Det skulle komme ut fire ganger i året, var planen. I 1901 har NKK 378 medlemmer, men hundeutstillinger er populært å besøke for mange. Ved utstillingen i 1901 er det påmeldt 300 hunder, men hele 10.000 besøkende er innom telleapparatet på utstillingsområdet!

I 1903 kan man for første gang vaksinere mot den ofte dødelige sykdommen valpesyke, men den første vaksinen er ikke særlig effektiv. Man diskuterer utviklingen med «Ved prøverne stygge hunder, ved utstillingerne ubrukelige skjønheter!» I 1913 er medlemskontingenten i NKK kr. 5.- og medlemstallet har økt til 1100 medlemmer.

I 1921 ønsker NKK å ha et valpelotteri ved utstillingen i Kristiania og klubben oppfordrer medlemmene å gi valper av ulike raser til dette lotteriet. I 1924 blir det generelle forbudet mot å fotografere på utstillingene opphevet.

I Oslo eller Akers kommune har de hvert år innsamling av hunder som eierne ikke har betalt hundeskatt for. Noen hunder blir innløst, noen blir avlivet og noen blir auksjonert bort. Det reageres sterkt mot denne praksisen! I 1926 ble hundeskatten i disse kommune høyet fra 24.- til 75.- kroner. 75 kroner i 1926 tilsvarer over 2.600 kr i dagens valuta. I 1936 arrangeres den første internasjonale utstilling i Norge. Norsk Spaniel Klub opptas som samarbeidende klubb dette året.

Cocer-Spaniell interesserte

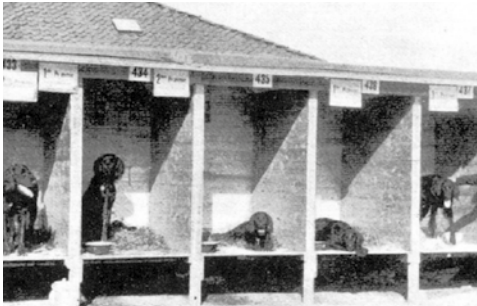
innbys herved til konstituerende general-forsamling i nydannet spesialklubb for spaniels, torsdag den 2 mai kl 1/28 i Hotel Bristol. **Møt fulltallig frem.**

Annonsen som stod i Aftenposten 1. mai 1935.

skrives at det i nesten i ethvert individ av cocker slumrer en jakthund, og at alle er så elskverdige og hyggelige selskapshunder at ingen virkelig hundevenn kan la være å føle seg tiltalt av dette kloke, lille vesen.

1937 får klubben gjennomslag for oppdeling av cocker i ensfarget og flerfarget på utstillingen. Klubben starter samarbeid med Dansk Spaniel Klubb med tanke på få til jaktprøver. Danskene har så vidt arrangert noen prøver og nordmennene ville dra nytte av deres erfaringer. Borge sier i et intervju i NKK's medlemsblad bl.a. klubben samler inn midler til årbok, han beskriver cockeren som en god jakthund og sier at spanielklubben snarest må få satt opp jaktprøve for spaniels tilpasset norske forhold. Cockeren Deebank's Decorum er den første spaniel med utstillingschampionat i Norge.

I 1939 koster det kr. 10 å være medlem i Norge Spaniel Klub og dette året utgir klubben sitt første medlemsblad.

Fra NKK's utstilling i Kristiania i 1904. Hundene ble oppstallet slik det fremdeles gjøres mange steder i England.

Kilder *The springer spaniel* av Maxwell Riddle 1939

This is the cocker spaniel av Leon F Whitney 1956

Cocker spaniel av H S Lloyd først utgitt 1958 *Spaniels* av A.P. Nørlund 3 utgave 1958 + 4. utgave 1961

English springer spaniel av Frank Warner Hill utgitt 1966

The Merry cocker av Judy de Casembroot 1966

The complete cocker spaniel av Joe & Liz Cartledge 1974

Spaniels og retrievere av Göran Hermelin norsk utgave 1974

The springer spaniel av Dorothy Moorland Hooper revidert utgave 1979

Cocker spaniel av Kari Haave utgitt 1987

The complete American cocker spaniel av Norman A. & Jean S. Austin 1993

English springer spaniel av Jan Wood 1995

The complete english springer spaniel av Colin Muirhead 1996

Engelsk springer spaniel av Helena Thorslund 2004

Spaniel håndboken 1983, 1989, 2003

Våre Spaniels – spesielt jubileumsutgavene i 1985 og 2010.

Hunder og hundesport gjennom 100 år. Norsk Kennel Klub 1898-1998

Nasjonalbiblioteket har digitalisert alle de gamle medlemsbladene til Norsk Kennel Klub.

Hjemmesidene til mange raseklubber og oppdrettere i mange land.

Ulike databaser med stamtavler

Første del av denne artikkelserien finner du på hjemmesiden til klubben www.spaniels.org under Medlemsservice.